

Etik i opdrættet og hundevelfærd - to sider af samme sag.

Lad os slå det fast med det samme. Langt, langt de fleste opdrættere af Collies og alle andre racer er dybt seriøse folk, der kun vil racernes og de individuelle hundes bedste.

Desværre må vi imidlertid se i øjnene at der findes enkelte, der ikke opdrætter hunde fordi det er en hjertesag, men fordi det er en pengesag.

Det er den sidstnævnte kategori af producenter (opdrættere kan man ikke kalde dem), der sætter dagsordenen for, hvilke regler og begrænsninger, alle de øvrige seriøse og engagerede folk, skal leve under.

Hvis læseren på nuværende tidspunkt har opfattet at jeg er vred, så er det helt korrekt.

For at bibringe læseren en opfattelse af, hvad både vi i Collieklubben og de gode folk i DKK ind imellem er oppe imod, må jeg nødvendigvis gengive en konkret hændelse. Sagen vedrører, desværre, en producent af Collies. En person der ikke længere er medlem af Collieklubben, formentlig fordi vedkommende ikke ønskede at efterleve de etiske anbefalinger for opdræt som klubben har opstillet.

I efteråret 2005 får Collieklubben en henvendelse fra DKK vedr. et kuld Colliehvalpe der er født i september og på ingen måder opfylder kravene til stambogsføring. Moderen er ikke HD-fotograferet, hun har ikke været udstillet og er derfor ikke præmieret/avlsgodkendt. Moderen er heller ikke øjenlyst, men hvad der er langt, langt værre. Moderen til kullet er kun 14 måneder gammel, på det tidspunkt, hvor kullet fødes. Med andre ord har hun været 12 måneder på parringstidpunktet. Collieklubbens etiske anbefalinger siger at en tæve først må parres når den er min. 20 måneder gammel.

Tævens ejer søger dispensation og begrundet dette med at der er tale om en såkaldt tyvparring (en ikke tilsigtet parring). Sagen bliver af DKK forelagt Collieklubben for en udtalelse. Collieklubbens svar til DKK er, at vi ikke ønsker at hvalpene stambogsføres. Efter vor opfattelse bør det have en økonomisk konsekvens for tæveejeren at tæven ikke opfylder et eneste krav før parring og ikke mindst at der er tale om en uacceptabel ung hund der får hvalpe. Hvis hvalpene nægtes stambøger betyder det, at opdrætteren får lov at sælge hvalpene til såkaldt kostpris, hvilket er omkring kr. 1.500,00 pr. hvalp. Da en sanktion, der medfører økonomisk tab, ofte er det, der gør mest ondt på den slags personer, mener vi at det vil være korrekt at nægte stambogsføring af kullet.

DKK er ikke enig med Collieklubben og beslutter at give hvalpene stambøger, under den forudsætning at tævens ejer får tæven HD fotograferet og naturligvis betinget af at tævens HD status er bedre end D og E. Samtidig kræves at tæven udstilles med minimum en 2. præmie som resultat, inden hvalpene kan få en stambog.

Tæven bliver derefter HD undersøgt og udstillet, hvorefter hvalpene får stambøger.

Så langt så godt kan man sige.

Etik i opdrættet og hundevelfærd - to sider af samme sag.

Hvad ingen imidlertid havde fantasi til at forestille sig, var, at tævens ejer parrede tæven igen allerede i næste løbetid. At gøre dette, strider i den grad mod enhver form for sund fornuft. Ingen ansvarsbevidst opdrætter kunne drømme om at gøre noget lignende. Tæven burde, naturligvis, have haft en velfortjent hvileperiode efter at

have født et kuld hvalpe i så ung en alder.

For at føje spot til skade vedrører dette ikke alene tævens ejer, men også den hanhundeejer, der lægger hanhund til det næste kuld. Denne hanhundeejer har et mindst lige så stort ansvar for misbruget af tæven som tævens ejer.

Lad os slå fast at de etiske anbefalinger gælder i fuld udstrækning – også for hanhundeejerne.

Efter at vi har fået DKK's fantastiske hundeweb er der ikke længere nogen som helst undskyldning for ikke at have undersøgt, hvad man kan omkring en tæve, før man lader sin hanhund parre den.

Jeg tænker i det konkrete tilfælde naturligvis i første omgang på tævens unge alder, men hvad med HD og øjenstatus på afkommet? Da 2. kuld fødes er der endnu ikke HD fotograferet en eneste hund fra det første kuld, ligesom der ikke er øjenlyst så meget som en eneste hvalp. Hvad nu, hvis tæven nedarvede ualmindeligt dårlige hofter eller gav hvalpe med meget dårlige øjenresultater?

Først da kuld nr. 2 er født får man 2 hunde fra det første kuld HD undersøgt. I øvrigt de eneste 2 hunde fra det kuld der er undersøgt. Resultatet er nedslående. En hund har status C og en hund har status E. Den viden var måske god at have haft inden man parrede tæven 2. gang.

Tævens ejer synes åbenbart ikke at det er nok at tæven på under 1 år og i en alder af under 2 år allerede har haft 2 kuld for allerede d. 20.07.2007 føder tæven det 3. kuld. Tæven har nu i en alder af 3 år fået 3 kuld. Det må næsten være dansk rekord. Meget kan man sige om tævens ejer, men tævens fertilitet er der ikke noget i vejen med.

Sagen har været taget op i DKK's sundhedsudvalg. Ingen i DKK kunne have forudset konsekvensen af, at man forsøgte at hjælpe en opdrætter der var kommet galt afsted med en tyvparring. Konsekvensen af historien bliver imidlertid at lignende dispensationer vil blive fulgt af et krav om, at tæven efterfølgende først må parres efter 2 år. En selvfølge for alle ansvarlige opdrættere, men ikke for dem der alene ser på pengene.

Når folk skal ud og se sig om efter Colliehvalp vil det være en god idé at spørge ind til bl.a. tidligere kuld på tæven. Man kan som hvalpekøber finde mange svar på DKK's hundeweb og er der nogen der ikke lige kan overskue at søge på den side så er man altid velkommen til at rette henvendelse til Collieklubbens hvalpeanviser Inge Astrup eller til sundheds/etisk udvalg. Hvalpekøberne bør gøre sig klart at de har størst sikkerhed for at de etiske anbefalinger er overholdt, hvis de vælger at købe Colliehvalp hos en opdrætter der BÅDE er medlem af

Etik i opdrættet og hundevelfærd - to sider af samme sag.

DKK og Collieklubben. Vi må konstatere at nogle af producenterne, indenfor de senere år har valgt at melde sig ud af Collieklubben, fordi de føler at klubbens etiske anbefalinger er for restriktive overfor folk der ikke har racens og den enkelte hunds bedste øverste på dagsordenen.

Collieklubben har et sæt etiske spilleregler for opdræt, disse har i virkeligheden stort set altid været efterlevet af klubbens opdrættere, også før disse blev nedfældet på tryk og godkendt på en ordinær generalforsamling. Disse etiske retningslinier er naturligvis ikke lavet for at genere opdrætterne. De etiske retningslinier er udarbejdet for at sikre at vi også om 10, 20 eller 50 år har en mental og fysisk sund race. Samtidig skal de etiske retningslinier sikre den enkelte avlshunds velfærd.

Lad os behandle vores hunde som de kloge flokledere de tror vi er.

Sundheds/etisk udvalg
Charlotte Høier